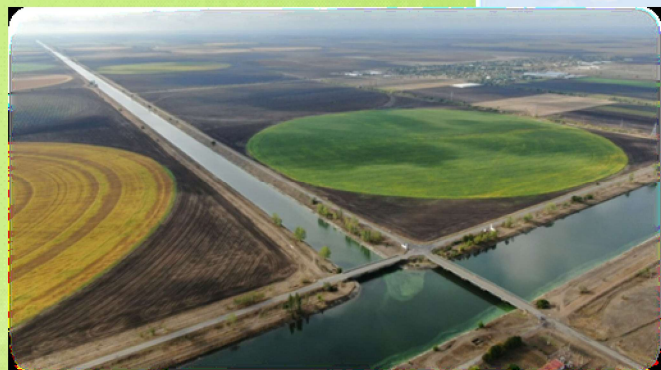

*Херсонський державний
аграрно-економічний
університет*

*Kherson State Agrarian
and Economic University*

МАТЕРІАЛИ
IV Всеукраїнської науково-практичної
конференції молодих вчених
«ГІДРОТЕХНІЧНЕ БУДІВНИЦТВО:
МИНУЛЕ, СЬОГОДЕННЯ,
МАЙБУТНЄ»

28-29 жовтня 2021 року
Херсон

<i>Морозов В.В., Морозов О.В., Козленко Є.В., Грушицький Ю.І.</i> ВИКОРИСТАННЯ ДРЕНАЖНИХ ВОД ДЛЯ ЗРОШЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР НА ІНГУЛЕЦЬКОМУ МАСИВІ	147
<i>Бабушкіна Р.О., Мацієвич Т.О., Іванів М.О.</i> ПРОБЛЕМАТИКА ҐРУНТОВОГО ПОКРИВУ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ДИСКУРС В ТЕОРІЮ	149
<i>Оліфіренко В.В.</i> СУЧАСНИЙ СТАН КОМБІНОВАНОГО ВИРОБНИЦТВА ТЕПЛОВОЇ ТА ЕЛЕКТРИЧНОЇ ЕНЕРГІЇ (КОГЕНЕРАЦІЇ)	152
<i>Добровольський П.А., Домарацький Є.О.</i> ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОЩУВАННЯ ГІСОПУ ЛІКАРСЬКОГО НА ПІВДНІ УКРАЇНИ	156
<i>Дюдяєва О.А., Рутта О.В.</i> ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ РОЗВИТКУ СЕКТОРУ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ .	158
<i>Євтушенко О.Т.</i> КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ ЗРОШУВАНИХ ЗЕМЕЛЬ	161
<i>Скок С.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ (НА ПРИКЛАДІ МІСТА ХЕРСОН)	163
<i>Стратічук Н.В.</i> ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОГО МЕХАНІЗМУ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА В ЗОНІ ЗРОШЕННЯ	167
<i>Алмашова В.С.</i> ВПЛИВ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНИХ СПОСОБІВ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ГОРОХУ ОВОЧЕВОГО НА ЙОГО ВОДОСПОЖИВАННЯ В УМОВАХ ЗРОШЕННЯ НА ПІВДНІ УКРАЇНИ	172
<i>Пічура В.І., Потравка Л.О., Білошкурєнко О.С.</i> СТРУКТУРНО - ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ БАСЕЙНІВ РІЧОК	175
<i>Бреус Д.С.</i> ВОДНО-ЕРОЗІЙНІ ПРОЦЕСИ БАСЕЙНУ НИЗОВ'Я ДНІПРА	181

“Маркіз”, максимальні біометричні показники якого формувалися на третій рік життя. У середньому за 2018–2020 рр. оптимальні параметри продуктивності гісопу лікарського (найбільша кількість стебел на одній рослині 70–76 штук, висота рослин – 59,9–69,5 см, маса однієї рослини – 836,5–884,8 г/м²) відмічені в разі внесення мінеральних добрив N₆₀P₆₀ (50% врозкид і 50% із поливною водою).

Список використаної літератури

1. Добровольський П.А. Параметри продуктивності гісопу лікарського за вирощування в умовах Південного Степу України. *Таврійський науковий вісник. Серія: «Сільськогосподарські науки»*. 2021. №120. С. 36-42.
2. Ткачова Є.С., Федорчук М.І. Урожайність гісопу лікарського залежно від площі живлення рослин. *Лікарське рослинництво: від досвіду минулого до новітніх технологій: матеріали дев'ятої Міжнародної науково-практичної конференції. 29–30 червня 2021 р., м. Полтава*. РВВ ПДАА. 2021. С. 71-72.
3. Горбань А.Т., Горлачева С.С., Кривуненко В.П. Лекарственные растения: вековой опыт изучения и возделывания. Полтава: Верстка, 2004. 232с.

УДК 620.9

Дюдяєва О.А., Рутта О.В.

Херсонський державний аграрно-економічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ РОЗВИТКУ СЕКТОРУ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Вступ. Виробництво енергії з відновлюваних джерел за останні десять років в Україні знаходиться на початковій стадії розвитку. Але на сьогодні цей ринок залишається найбільш інвестиційно привабливим, незважаючи на недосконалість національного законодавства. Так, за останній рік рівень потужностей «зеленої» енергетики зріс майже в чотири рази. Багатьом інвесторам, зокрема й іноземним, альтернативна енергетика розглядається як один із секторів національної економіки, що стабільно функціонує [1].

Причому, у прийнятій Енергетичній стратегії України «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність» передбачено збільшення використання відновлюваних джерел енергії в Україні до 2035 року до 25 % від обсягів загального первинного постачання енергії [2].

Основна частина. На сьогодні, частка енергії з відновлюваних джерел (ВДЕ) становить близько 2 % всієї генерації, а її вартість – майже 9 % обороту на ринку електроенергії. Таке фінансове навантаження спричинено «зеленим» тарифом, що прив'язаний до євро. Затверджений кілька років тому тариф – один з найвищих у Європі але на теперішній час він уже не відображає реальну

вартість, яку потрібно інвестувати в будівництво сонячної чи вітрової станції з точки зору капітальних витрат.

Показовим прикладом наслідків несвоєчасного реагування з боку держави на коливання «зелених» тарифів є Іспанія. Уряд країни кілька років тому був змушений скеровувати понад 30 % витрат на оплату енергії «зеленим» електростанціям, які давали менше 5 % загального обсягу енергії.

Крім того, за останні роки значно знизилась вартість електроенергії, виробленої з ВДЕ, активний розвиток технологій призвів до поступового здешевлення обладнання. Виникла потреба змінити підходи щодо підтримки виробників «зеленої» електроенергії.

Саме тому, Верховною Радою було ухвалено законопроект № 8449-д щодо нової системи підтримки ВДЕ [24]. Згідно з ним, з 2020 року планувалося зниження «зеленого» тарифу для сонячних електростанцій (СЕС) на 25 % та для вітроелектростанцій (ВЕС) – на 10 %. Це помітно здешевлює вартість «зеленої» енергії для українців. Але основне нововведення закону – перехід від «зеленого» тарифу до аукціонів на постачання енергії з ВДЕ. Аукціони визначатимуть переможця за єдиним критерієм – найнижчою ціною.

Аналіз світового досвіду проведення аукціонів на постачання енергії з ВДЕ протягом 2010-2016 років показує зниження цін у понад п'ять разів (рисунок 1).

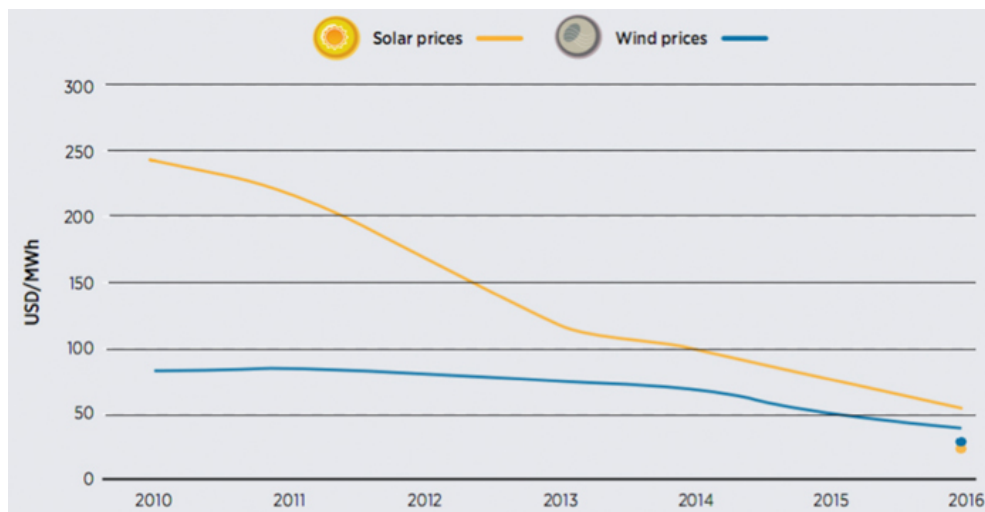

Рисунок 1 – Середні ціни на електроенергію для СЕС та ВЕС за результатами аукціонів у 2010-2016 роках

За прогнозами Міжнародного агентства з відновлюваних джерел енергії (IRENA, International Renewable Energy Agency) 20-х роках поточного століття середня вартість енергії з відновлюваних джерел зрівняється з вартістю енергії з викопних видів палива, а об'єкти сонячної та вітрової енергетики зможуть виробляти найдешевшу електроенергію. Наприклад, у Чилі, Саудівській Аравії, Індії та США вартість електроенергії, що виробляється в оптимальних для навколишнього середовища умовах, складає 30 дол. за МВт-год.

Досвід країн ЄС доводить, що є низка показників, які корелюють з тривалістю життя та впливають на неї. Серед них – агрегована оцінка екологічної ефективності, розвиток «зеленої» економіки та частка ВДЕ у структурі енергобалансу держави.

Аналіз показників емісії CO₂ протягом всього життєвого циклу та їх порівняння з викопними видами палива дає такі показники для різних типів виробництва електроенергії (г CO₂ екв/кВт год): сонячні концентратори – 10, вітер – 12, припливи – 15, гідравлічна енергія – 20, геотермальна – 35, сонячні батареї – 40, біоенергетика – 230, газ – 490, вугілля – 820. Такі показники свідчать, з одного боку, дещо вищу плату та необхідність початкових інвестицій, а з іншого – екологічно чисту країну, гарантоване поліпшення якості життя, а отже – якісне зростання економіки. Швейцарія у цьому рейтингу посідає перше місце за тривалістю життя. Тривалість життя населення країни на 13 років довше за цей показник в Україні. Частково – завдяки кращій екологічній ситуації, на яку впливає і рівень ВДЕ – 62 %. Схожа ситуація і в інших країнах (рисунок 2).

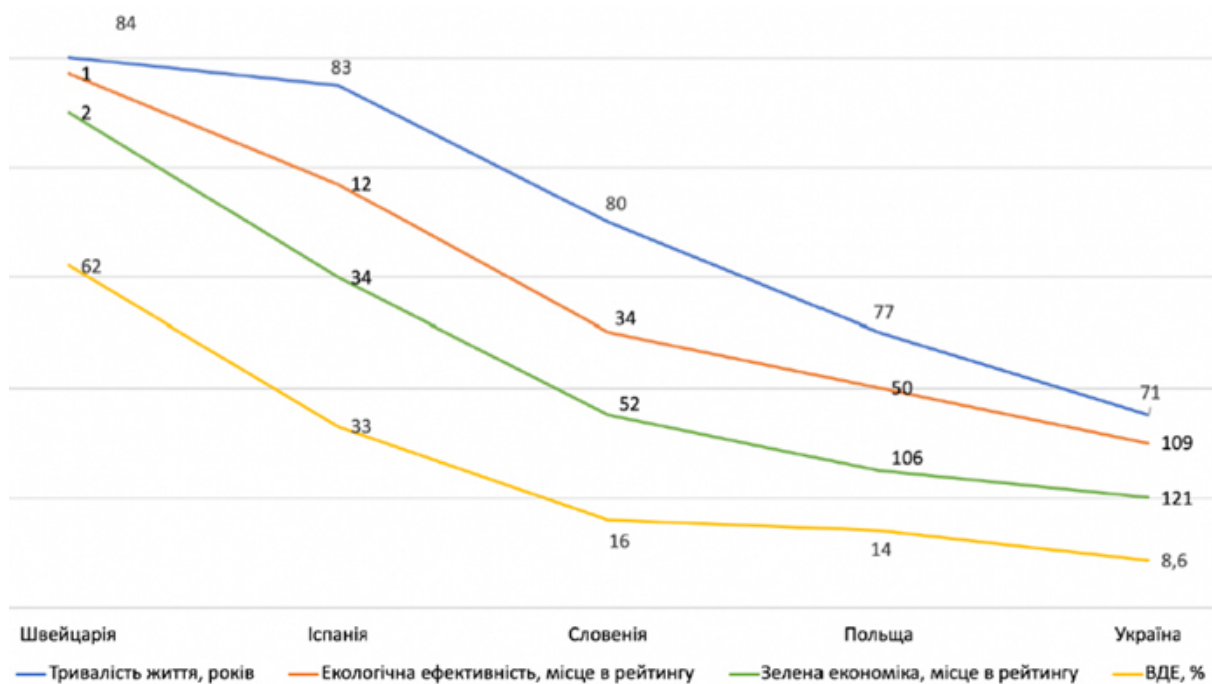

Рисунок 2 – Зміна тривалості життя в країнах ЄС залежно від показників екологічної ефективності та частки ВДЕ, станом на 01.01.2018

Висновки. Система підтримки виробників секторів альтернативної енергетики, повинна збалансувати інтереси споживачів електроенергії та інших учасників ринку. Має бути забезпечено подальший розвиток відновлюваної енергетики, але, разом з тим, зменшення зростання фінансового навантаження на кінцеву ціну.

Додана вартість «зеленої» енергії порівняно з традиційною несе чисте довкілля. Причому, цінність цих енергетичних ресурсів у тому, що вони прямо впливають на тривалість та якість життя кожного громадянина.

Список використаної літератури

1. Зеркалов Д. Паливно-енергетичні ресурси світу й України. URL: <http://zerkalov.org.ua/node/2468>.
2. Енергетична стратегія України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України № 605-р від 18 серпня 2017 р.
3. Закон України Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення конкурентних умов виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії. 25 квітня 2019 року, № 2712-VIII.

УДК 631.674

Євтушенко О.Т.

Херсонський державний аграрно-економічний університет

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ ЗРОШУВАНИХ ЗЕМЕЛЬ

Поширеним видом меліорацій є зрошення — штучне зволоження ґрунту з метою забезпечення необхідного водного та пов'язаного з ним теплового режимів на сільськогосподарських землях, які зазнають дефіциту вологи, для успішного розвитку вирощуваних культур. Цей вид меліорації впливає на екологічний стан зрошуваних земель, а отже, з метою оцінювання й прогнозування змін, що відбуваються на цих територіях, необхідно запроваджувати еколого-меліоративний моніторинг.

Еколого-меліоративний моніторинг зрошуваних земель передбачає здійснення спостереження за: еколого-меліоративним станом земель і динамікою його мінливості. При цьому визначають рівневий та гідрохімічний режими ґрунтових і підземних вод, водно-сольовий режим ґрунтів та порід зони аерації, окисно-відновний і поживний режими ґрунтів, поширення й інтенсивність розвитку негативних геоекологічних та ґрунтоутворюючих процесів, стан забруднення ґрунтів і підземних вод; технічним станом зрошувальних та колекторно-дренажних систем спостережної мережі; кількістю та якістю поливних і дренажно-стічних вод [1, 4].

Кількісне оцінювання еколого-меліоративного стану земель (загального стану геологічного середовища, що зазнало впливу меліорації) на певний момент часу проводять за комплексом гідрогеологічних, інженерно-геологічних і ґрунтово-меліоративних показників, а також показників забруднення ґрунтів та вод (ґрунтових, підземних, дренажно-скидних). До гідрогеологічних показників належать: середня за вегетаційно-поливний період глибина